

DET KONGELIGE
NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENT

Advokatfirmaet Thommessen AS
Postboks 1484 Vika
0116 Oslo

Deres ref
2014/0289-378

Vår ref
15/3393-6

Dato
14. januar 2016

Telenor ASA - klage på avslag på innsynsbegjæring i Konkurransetilsynets sak 2014/289

1. INNLEDNING

Nærings- og fiskeridepartementet viser til klage av 5. mars 2015 fra Advokatfirmaet Thommessen på vegne av Telenor, over Konkurransetilsynet avslag på innsyn i dokumenter i tilsynets sak 2014/289. Klagers begjæring om innsyn ble avslått av tilsynet med hjemmel i offentleglova § 13 første ledd, jf. forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 2 og offentleglova § 12 bokstav c. Klagen ble oversendt departementet ved oversendelsesbrev av 5. juni 2015.

Klagen er nærmere begrunnet i brev av 17. april 2015. Klager har også kommentert Konkurransetilsynets oversendelsesbrev i brev av 16. juni 2015.

Departementet har i forbindelse med vurderingen av klagen bedt advokatfirmaet Schjødt ved advokat Olav Kolstad, som var avsender av de dokumenter som klagen gjelder, om en fornyet offentlighetsvurdering, med bakgrunn i klagers anførsler om at opplysningene ikke lenger kan være forretningshemmeligheter etter at foretakssammenslutningen er gjennomført. Henvendelsen ble besvart ved e-post av 2. november 2015, hvor offentlighetsvurderingen opprettholdes.

2. SAKENS BAKGRUNN

Saken gjelder klage over avslag på innsyn i nærmere angitte dokumenter angående Konkurransetilsynets behandling av foretakssammenslutningen mellom TeliaSonera AB og

Tele2 Norge AS/Network Norway AS. Saken ble avsluttet ved tilsynets inngrepsvedtak V2015/1, hvor foretakssammenslutningen ble godkjent på vilkår, jf. konkurranseloven § 16 annet ledd jf. § 20 fjerde ledd. Et av vilkårene i vedtaket var at ICE Communication Norge AS overtok Network Norways kundebase, distribusjonsnettverk m.v. Vedtaket medførte at TeliaSonera overtok Tele2, One Call og MyCall.

I forbindelse med vurderingen av foretakssammenslutningen innhentet tilsynet i flere omganger omfattende informasjon fra partene. Klagen gjelder avslag på begjæring om innsyn i to dokumenter utarbeidet av Tele2 etter pålegg fra Konkurransetilsynet, samt en rekke vedlegg til et av dokumentene.

3. KLAGERS ANFØRSLER

Klagers anførsler fremgår av klagen datert 5. mars 2015, supplert i brev av 17. april og 16. juni. Klagers primære standpunkt er at opplysningene ikke kan unntas, da de ikke lenger har den nødvendige aktualitet etter at foretakssammenslutningen er gjennomført. De unntatte opplysningene er derfor ikke lenger opplysninger som det er av forretningsmessig betydning å hemmeligholde, og innsyn i opplysningene kan ikke føre til økonomisk tap for virksomheten.

Klager skriver at det ser ut til at de unntatte opplysningene angår sannsynlig markedsutvikling dersom foretakssammenslutningen ikke hadde funnet sted, og derfor ikke lenger er aktuelle. Forretningsopplysninger og strategiske vurderinger som utelukkende knytter seg til historiske forhold, vil etter klagers vurdering ikke være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde, da de ikke vil kunne utnyttes av konkurrenter.

Klager fremhever også at tidsmomentet i seg selv er en sterk indikasjon på at opplysningene ikke lenger kan anses som sensitive forretningshemmeligheter.

Klager mener at Konkurransetilsynets begrunnelse av avslaget, særlig hva gjelder dokument 17 samt vedlegg 51, 52, 138, 139 og 140, synes å være utenfor taushetsplikts kjerneområde. Klagers viser til uttalelser fra Justisdepartementets veileder til offentleglova om at det da er en høyere terskel for å nekte innsyn.

Klager anser at tilsynet heller ikke har vist hvordan andre aktører har behov for hemmeligholdelse av Tele2s utbyggingsstrategier, da disse vil være vesentlig forskjellige med hensyn til struktur og strategi.

Klager fremholder videre at uavhengig av vurderingen av opplysningenes konkurransemessige betydning, fremstår det som tvilsomt om Konkurransetilsynet har foretatt en reell og forsvarlig vurdering av spørsmålet om merinnsyn i de opplysningene som ikke omfattes av offentleglova § 13 første ledd jf. § 13 første ledd nr. 2. Etter klagers mening er det ikke godtgjort at det er hjemmel for å unnta dokumentene i sin helhet.

4. KONKURRANSETILSYNETS ANFØRSLER

Konkurransetilsynet begrunner sitt avslag på innsynsbegjæringen med at samtlige dokumenter inneholder forretningshemmeligheter som er unntatt etter offentleglova § 13 første ledd jf.

forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 2, og at disse opplysningene utgjør den vesentligste delen av dokumentene slik at dokumentene kan unntas i sin helhet i medhold av offentleglova § 12 bokstav c.

Konkurransetilsynet fastholder sin vurdering av at de unntatte opplysningene fortsatt er forretningshemmeligheter, også etter at foretakssammenslutningen er gjennomført. Tilsynet begrunner dette blant annet med at Tele2, One Call og MyCall ikke er blitt inkorporert i TeliaSoneras virksomhet, at disse merkevarene fortsatt eksisterer i markedet og at de strategiske vurderingene som ble gjort og den kunnskapen virksomheten sitter på, ved foretakssammenslutningen ble overført til TeliaSonera og ICE. Denne kunnskapen vil de sammenslåtte selskapene kunne nyttiggjøre seg, og vil kunne danne grunnlag for forretningsmessige strategier i fremtiden. Denne informasjonen vil konkurrerende foretak kunne utnytte i egen strategiplanlegging. Innsyn vil også kunne utnyttes på et senere tidspunkt dersom foretakene kommer i en forhandlingssituasjon med hverandre og dermed påføre de foretak opplysningene angår et økonomisk tap. I den foreliggende sak vil innsyn i interne strategier om Network Norway kunne skade ICE, mens innsyn i strategier for Tele2, One Call og MyCall vil kunne skade TeliaSonera. For de foretakene som har forhandlet med Tele2 kan det i tillegg være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde at de har vært i slike forhandlinger, da slik kjennskap kan utnyttes av konkurrerende foretak.

Konkurransetilsynet fremhever også viktigheten av at markedsaktørene har tillit til tilsynet, og at denne tilliten kan bli skadet dersom det gis innsyn i opplysninger som er av strategisk karakter og ikke vanlig å utveksle mellom konkurrenter.

Når det gjelder avgjørelsen om å unnta dokumentene i sin helhet etter offentleglova § 12 bokstav c skriver tilsynet at de har vurdert meroffentlighet for de gjenstående opplysningene jf. offentleglova § 11, men at disse har liten informasjonsverdi når de ikke ses i sammenheng med de unntatte opplysningene og at disse uansett i stor grad er kjent for klager, blant annet gjennom tilsynets vedtak V2015-1.

5. DEPARTEMENTETS VURDERING

5.1 Rettslig utgangspunkt

Etter offentleglova § 13 første ledd er opplysninger som er underlagt taushetsplikt i lov eller i medhold av lov unntatt fra innsyn. Det fremgår av forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 2 at forvaltningen har taushetsplikt for opplysninger om *"tekniske innretninger og fremgangsmåter samt drifts- eller forretningsforhold som det vil være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde av hensyn til den som opplysningene angår."* Det stilles således krav både til opplysningenes art og virkningene av innsyn i opplysningene for at det skal foreligge taushetsplikt.

Som eksempler på opplysninger som vil kunne være omfattet av taushetsplikt etter bestemmelsen nevner Justisdepartementets veileder til offentleglova¹: *Informasjon om*

¹ Se Justis- og politidepartementet, *"Rettleiar til offentleglova"* s. 84.

produksjonsmetodar, produkt, kontraktsvilkår, marknadsføringsstrategiar, analyser, prognoser eller strategier knytte til verksemda."

I tillegg til at opplysningene må være av en bestemt art, stilles det også krav til virkningen av en eventuell offentliggjøring av opplysningene for at de skal være omfattet av taushetsplikt. Det sentrale spørsmålet i denne sammenhengen er om innsyn i opplysningene vil kunne medføre et økonomisk tap eller redusert gevinst for den opplysningene gjelder, enten direkte eller ved at konkurrenter kan utnytte opplysningene i egen virksomhet.² Det avgjørende er om opplysningene er av en slik art at de kan gi slike skadevirkninger, og ikke om den konkrete mottageren av opplysningene vil kunne utnytte dem. Rettspraksis og forvaltningspraksis kan gi veiledning ved avgjørelsen av om opplysninger er å regne som forretningshemmeligheter, og angir relevante hensyn for vurderingen, men avgjørelsen må baseres på en konkret vurdering av den enkelte opplysning.

Departementet legger som Konkurransetilsynet til grunn at hensynet til at markedsaktørene har tillit til konkurransemyndighetene er viktig for at myndighetene skal kunne utføre sine oppgaver etter konkurranseloven, og at denne tilliten kan bli skadet dersom det gis innsyn i opplysninger som er av strategisk karakter og ikke er vanlig å utveksle mellom konkurrenter. Departementet legger til grunn at retten til dokumentinnsyn og taushetsplikten for forretningshemmeligheter må praktiseres slik at foretak som blir pålagt å gi informasjon til Konkurransetilsynet, ikke blir påført skade ved at forretningsensitive opplysninger senere tilflyter foretakenes konkurrenter eller forretningspartnere. En slik utvikling ville svekke myndighetenes informasjonstilgang, og dermed skade den offentligrettslige håndhevingen av konkurranseloven.

Etter offentleglova § 12 bokstav c er det adgang til å unnta hele dokumentet dersom "*dei unnatekne opplysningane utgjer den vesentlegaste delen av dokumentet.*"

5.2 Vurdering av klagen

5.2.1 Dokument 17 med vedlegg 3, 13, 19, 24, 27, 33, 41, 51, 52, 138, 139 og 140

5.2.1.1 Dokument 17

Dokument 17 er brev fra Tele2 datert 4. august 2014 som svar på Konkurransetilsynets pålegg om å gi opplysninger om foretakssammenslutningen. Brevet er hovedsakelig en fremstilling av hovedpunktene i Tele2s interne dokumenter som var vedlagt brevet. Det dreier seg om beskrivelser av Tele2s forretningsstrategi, markedsatferd, forhandlinger med TeliaSonera og andre aktører, og vurderinger av disse.

Etter departementets vurdering er det ikke tvilsomt at dokument 17 inneholder opplysninger som i utgangspunktet er svært sensitive og ville være omfattet av unntaket etter offentleglova § 13 første ledd jf. forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 2 dersom man skulle legge forholdene på avgivelsestidspunktet til grunn. Konkurransetilsynet har krevet og mottatt svært omfattende og detaljert informasjon om Tele2s markedsanalyser, forretningsstrategier og

² Se Justis- og politidepartementet, "*Rettleiar til offentleglova* " s. 84.

prognoser som verken Tele2 eller andre aktører har for vane å dele med sine konkurrenter, og som konkurrenter vil kunne utnytte i sin egen virksomhet. Spørsmålet er imidlertid om det at foretakssammenslutningen nå er gjennomført og at Tele2 Norge og Network Norway ikke lenger eksisterer som selvstendige foretak gjør at det ikke lenger er av konkurransemessig betydning å hemmeligholde opplysningene.

Virksomheten i Tele2 Norge og Network Norway videreføres imidlertid i stor grad i TeliaSonera og ICE. Tele2 har opphørt å eksistere som eget merkenavn i Norge, mens merkevarene One Call og MyCall er videreført i TeliaSonera. En rekke Tele2-ansatte er også ansatt i ledende stillinger i selskapet. ICE har overtatt Network Norway inkludert de ansatte. Opplysningene i dokumentet er heller ikke kun relevant for det norske markedet, men også for det svenske hvor Telenor og Tele2 fremdeles er konkurrenter. Informasjonen i dokumentet er i stor grad av generell karakter og ikke kun knyttet opp mot fusjonen. Denne informasjonen vil derfor, samlet sett, gi svært inngående og detaljert informasjon og vurderinger angående konkurransekraft, forretnings- og forhandlingsstrategier som fremdeles er av aktuell interesse. Departementet legger derfor til grunn at selv om markedsforholdene har endret seg i og med fusjonen, er ikke informasjonen i Dokument 17 av den grunn kun av historisk interesse. Innsyn i informasjon om interne vurderinger og strategier vil kunne skade ICE og TeliaSonera som har overtatt og i stor grad videreført Tele2 Norge og Network Norways virksomhet.

Departementet er ikke enig i at opplysningenes alder i seg selv taler mot at det er forretningshemmeligheter. Som departementet har fremholdt i tidligere vedtak kan det ikke oppstilles en regel om at opplysninger av en viss alder eller art, alltid eller aldri er forretningshemmeligheter. Opplysningenes alder vil derfor kun være et moment blant flere ved vurderingen av om innsyn kan gis.

Konkurransetilsynet har som praksis å innhente svært omfattende informasjon i forbindelse med vurderingen av en foretakssammenslutning. Tilsynet har også en svært vidtgående hjemmel for å kreve slik informasjon og foretakene er rettslig forpliktet under trussel om straff til å etterkomme tilsynets krav. Samtidig er tilsynet i realiteten helt avhengig av at foretakene samarbeider med tilsynet og gir den informasjon tilsynet etterspør, da informasjonen i liten grad er offentlig tilgjengelig og derfor må fremskaffes og sammenstilles av de berørte foretakene. Dette medfører at det er svært viktig at markedsaktørene har tillit til at Konkurransetilsynet behandler konkurransesensitiv informasjon på en slik måte at oppfyllelse av opplysningsplikten etter § 24 ikke medfører urimelig risiko for økonomisk tap for virksomheten. Departementet har derfor også lagt vekt på at innsyn i dokument 17 vil kunne medføre svekket tillit til Konkurransetilsynet og derfor vanskeliggjøre tilsynets arbeid.

Departementet er etter dette enig med Konkurransetilsynet i at de unntatte opplysningene er forretningshemmeligheter etter forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 2. De unntatte opplysningene utgjør den vesentligste delen av dokumentet. Da de gjenstående delene av dokumentet isolert sett har liten informasjonsverdi og dessuten i stor grad må anses kjent, blant annet ved Konkurransetilsynets vedtak i fusjonssaken, finner departementet at unntakshensynet veier tyngre enn hensynet til offentlig innsyn for de resterende opplysningene. Dokumentet unntas derfor i sin helhet.

5.2.1.2 Vedlegg 3, 13, 19, 24, 27 og 33

Alle disse vedleggene er interne styredokumenter. Vedleggene gir informasjon om forretningsstrategi fremover, styrets løpende vurderinger i salgsprosessen, opplysninger om hvilke andre selskaper som har deltatt i salgsprosessen og vurderingen av disse, interne risikovurderinger og interne presentasjoner hvor de forskjellige utfallene av salgsprosessen og håndteringen av disse beskrives.

Interne styredokumenter behandles som regel konfidensielt av virksomheten, og er ikke informasjon som foretak har for vane å dele med konkurrenter eller andre. Departementets vurdering er derfor at man generelt bør være tilbakeholden med å gi innsyn i slike dokumenter. Styredokumentene i denne konkrete saken inneholder som påpekt opplysninger som i utgangspunktet utgjør forretningshemmeligheter. Spørsmålet er imidlertid om gjennomføringen av fusjonen gjør at offentliggjøring av opplysningene ikke lenger kan påføre de selskapene opplysningene gjelder økonomisk tap.

Departementet viser til vurderingen av dokument 17 ovenfor. Informasjon om forretningsstrategier, risikovurderinger, forhandlingsstrategier og lignende er informasjon som ikke foreligger offentlig tilgjengelig, og som foretak normalt ikke deler med andre aktører. Selv om foretakssammenslutningen er gjennomført og informasjonen derfor ikke er aktuell i den forbindelse, er opplysningene etter departementets vurdering av en slik karakter at de fremdeles vil ha relevans for TeliaSonera og ICE i deres virksomhet. For de øvrige aktører som omhandles i dokumentene vil informasjonen også være sensitiv. Det er etter det departementet kjenner til, ikke offentlig kjent hvilke andre selskaper som var involvert i forhandlingene og heller ikke detaljer om disse. Detaljert kunnskap om interne strategier vil kunne utnyttes av konkurrerende foretak i egen strategiplanlegging og i en eventuell senere forhandlingssituasjon med de involverte foretak. Departementet har også her lagt vekt på hensynet til markedsaktørenes tillit til Konkurransetilsynets behandling av konkurransesensitive opplysninger.

Departementet mener etter dette at de unntatte opplysningene i ovennevnte vedlegg er forretningshemmeligheter etter forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 2. De unntatte opplysningene utgjør den vesentligste delen av det enkelte vedlegg og unntas derfor i sin helhet etter offentleglova § 12 bokstav c. Departementet har vurdert om det likevel bør gis innsyn etter reglene om merinnsyn, jf. offentleglova § 11, men har imidlertid kommet til at de gjenstående opplysningene isolert sett har liten informasjonsverdi. Departementet finner derfor at unntakshensynene veier tyngre enn hensynet til offentlighet for de gjenstående opplysningene.

5.2.1.3 Vedlegg 41

Vedlegg 41 er en e-post sendt til Tele2 fra et selskap Tele2 var i forhandlinger med. Det fremgår av e-posten at den er sendt under forutsetning av at den behandles konfidensielt. E-posten inneholder strategisk informasjon om selskapet, vurdering av egen forretningsstrategi, vurdering av markedet og egen markedsposisjon og alternative forslag til avtale med Tele2.

Etter departementets vurdering inneholder vedlegget aktuell og sensitiv informasjon om selskapet. Detaljer om innholdet i forhandlinger og forhandlingsutspill mellom foretak er opplysninger konkurrenter vanligvis ikke deler med hverandre og dette er informasjon som heller ikke er offentlig kjent. Dette er informasjon som kan utnyttes av konkurrerende foretak ved at det gis verdifull informasjon som de ikke ellers ville ha tilgang til. Departementet legger også vekt på at det vil være svært skadelig for tilliten til tilsynet, og derfor tilsynets mulighet til å utføre sitt arbeid, dersom sensitiv informasjon om tredjeparter gitt under forutsetning om konfidensialitet havner hos konkurrenter som følge av tilsynets informasjonsinnhenting.

Departementets vurdering er derfor at informasjonen i vedlegg 41 i sin helhet er forretningshemmeligheter etter forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 2.

5.2.1.4 Vedlegg 51, 52, 138, 139 og 140

Vedlegg 51 er referat fra P-1000 Steering Group 26. mai 2014, og vedlegg 52 er referat fra P-1000 Steering Group 6. mai 2014, begge beskriver interne planer og strategier. Vedleggene inneholder blant annet opplysninger om planer for lansering av nye siter og oppgradering til LTE/4G, samt lønnsomhetsvurdering for disse planene. Vedlegg 138 er en presentasjon som ble holdt for en utvidet ledersamling i desember 2013. Presentasjonen inneholder opplysninger om forretningsstrategi for Tele2, Network Norway, One Call og MyCall. I presentasjonen vises det også til mål for påfølgende år, strategier for å nå målene og Tele2s vurdering av egen konkurransekraft. Vedlegg 139 er Local Strategy Presentation Norway 2014-2016 som ble holdt 3. juni 2013. Presentasjonen inneholder blant annet opplysninger om risikovurderinger, vurdering av markedssituasjon og interne vurderinger av konkurrentene, samt utbyggingsstrategi. Vedlegg 140 er en Management Presentation fra februar 2014, der blant annet merkevarene Tele2, Network Norway, One Call og MyCall presenteres, inkludert strategier og businessplaner, vurdering av egen konkurransekraft, samt regnskapsmessig balanse.

Vedleggene inneholder således opplysninger om Tele2s forretningsstrategier, planer for videre utbygging og målstrategier. Vedleggene inneholder også vurderinger av egen og konkurrenters konkurransevne. Dette er opplysninger som det ikke er vanlig å dele med konkurrenter. Det er etter departementets mening ikke tvilsomt at disse opplysningene ville vært å anse som forretningshemmeligheter på det tidspunktet dokumentene ble skrevet. Selv om foretakssammenslutningen har endret markedsforholdene, medfører dette etter departementets vurdering ikke automatisk at disse opplysningene ikke lenger er å anse som forretningshemmeligheter. Selv om en del av de planer og målsetninger som dokumentene beskriver ikke lenger er aktuelle, er den informasjonen de bygger på fremdeles i stor grad aktuell. ICE og TeliaSonera som viderefører virksomheten fra Tele2 Norge og Network Norway vil kunne bygge videre på den kunnskap og kompetanse som disse selskapene hadde. Dette er informasjon som konkurrerende foretak vil kunne utnytte i egen strategiutforming og således påføre henholdsvis ICE og TeliaSonera økonomisk skade.

Departementet finner også å kunne legge vekt på at innsyn i disse opplysningene vil kunne skade tilliten til Konkurransetilsynet, jf. tilsvarende vurderinger ovenfor.

Departementet finner på denne bakgrunn at vedlegg 51, 52, 138, 139 og 140 inneholder forretningshemmeligheter etter forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 2. De unntatte opplysningene utgjør den vesentligste delen av dokumentet og dokumentet unntas derfor i sin helhet jf. offentleglova § 12 bokstav c. Departementet har vurdert om det likevel bør gis innsyn i de resterende opplysningene jf. offentleglova § 11, men anser at disse isolert sett har liten informasjonsverdi og at disse opplysningene i stor grad er offentlig kjent, blant annet gjennom Konkurransetilsynets vedtak i fusjonssaken. Departementets vurderinger er derfor at hensynet til unntak veier tyngre enn hensynet til offentlighet.

5.2.2 Dokument 283

Dokumentet er svar fra Tele2 på Konkurransetilsynets pålegg om å gi opplysninger om den mest sannsynlige markedsutviklingen dersom foretakssammenslutningen ikke finner sted (alternativsituasjonen).

Dokumentet beskriver forhandlingene mellom Tele2 og TeliaSonera og andre aktører som ble gjennomført frem til avtalen om salg av Tele2s virksomhet i Norge ble undertegnet.

Klager anfører at siden denne alternativsituasjonen ikke ble aktuell kan heller ikke informasjonen i dette vedlegget være forretningshemmeligheter. Vedlegget inneholder imidlertid informasjon om en rekke foretak som fremdeles opererer i markedet, inkludert TeliaSonera. Tele2 hadde blant annet forhandlinger med TeliaSonera om en "fall back" løsning i det tilfelle fusjonen skulle bli stoppet av Konkurransetilsynet. Dokumentet gir derfor opplysninger om TeliaSoneras forhandlingsstrategi. Dette er opplysninger som det ikke er vanlig å dele med konkurrerende aktører og som ikke er offentlig tilgjengelig. Informasjon om forhandlingsstrategi kan utnyttes av andre aktører dersom disse på et senere tidspunkt skulle komme i en forhandlingssituasjon med TeliaSonera eller de andre foretakene som er omhandlet i dokumentet. Det er heller ikke offentlig kjent hvilke andre foretak som Tele2 var i forhandlinger med, eller innholdet i disse forhandlingene. Dette er informasjon som konkurrerende foretak kan utnytte til skade for disse foretakene.

Departementet legger også vekt på at tilliten til Konkurransetilsynet ville kunne bli svekket dersom denne typen informasjon ble gjort offentlig.

Departementets vurdering er derfor at opplysninger om forhandlinger mellom Tele2 og TeliaSonera og med andre foretak, samt Tele2s vurderinger i denne forbindelse er forretningshemmeligheter etter forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 2. Opplysningene som er forretningshemmeligheter utgjør den vesentligste delen av dokumentet og dokumentet unntas derfor i sin helhet jf. offentleglova § 12 bokstav c. Departementet har vurdert meroffentlighet etter offentleglova § 11, men finner at de gjenværende opplysningene isolert sett har liten informasjonsverdi, de er dessuten i stor grad offentlig tilgjengelig blant annet gjennom Konkurransetilsynets vedtak i fusjonssaken.

6. KONKLUSJON OG VEDTAK

Departementet har på denne bakgrunn kommet til at Konkurransetilsynets vedtak må opprettholdes i sin helhet.

Departementet har truffet følgende vedtak med hjemmel i offentleglova § 32 første ledd jf. konkurranseloven § 8 første ledd:

Klage over avslag på begjæring om innsyn i dokumenter i Konkurransetilsynets sak 2014/289 om foretakssammenslutning mellom TeliaSonera og Tele2/Network Norway tas ikke til følge.

Med hilsen

Nils-Ola Widme (e.f.)
avdelingsdirektør

Christina Erichsen Grindal
seniorrådgiver

Kopi: Konkurransetilsynet

